

دل آسمان آبی
پر شد از ناله عشاق
و غروب تن طلایی
پرشد از گریه عشاق
*

می روم پای پیاده
برسم به عرش اعلا
به لبم نشسته امشب
گل بوسه های تنها
*

به سر آغاز محبت
که منم عابر کویت
تو به هر جا که نشستی
می دوم کنون به سویت
*

تم آلوده درد است
درد گنجینه احساس
تو نظاره کن به اشکی

که نشسته بر گل یاس

*

حسرت صدای موجی است

که رسد به ساحل تو

کاش این پرده بیفتد

که نباشد حائل تو

*

باید از ابر بیرسم

که چرا این همه دور است

باید از مهر بیرسم

که چرا منبع نور است

*

باید از اشک بیرسم

که چرا مرهم درد است

باید از برف بیرسم

که چرا این همه سرد است

*

باید از موج بیرسم

که چرا این همه مغرور

از کجا می آید آخر؟

به دل من این همه شور

*

من شدم حسرت برگی

که نشسته ام به چوبی

باید از خدا بپرسم

تو چرا این همه خوبی!

...